

HØST ØST-REISEN 1999

Reiseberetningen er forfattet av Jan Dahlgren og Dan Norin.

Janne satt i buss 1 og var med på alle tre ukene. Danne kjørte med buss 2.

Danne's beretning kommer etter Janne's beretning, og som tidligere er diverse bilder som fulgte rapporten utelatt her.

HÖSTÖSTRESAN 1999

INGRESS

Nu har det blitt dags igen att för 19:e gången kasta sig ut bland Östeuropas olika terrängtyper och tullstationer. Denna gång reser jag 3 veckor för första gången.

Som vanligt består inte denna reseberättelse av några skandaler, den är väl censurerad. Hoppas Du får en oppfattning om hur det är och att Du får en förhoppningsvis trevlig lässtund.

ANNORLUNDA

Jag har lagt upp reseberättelsen på lite annorlunda sätt i år. Förr har jag skrivit "stolpar" för att sedan skriva "rent" när jag kommit hem.

Så hende det sig en kväll i Tjernovsy att jag fick en del tid över og satte mig ner og skrev rent enligt de dittils skrivna stolparna, början till denna berättelse - reseskildringen. Det var den 30 oktober.

Efter detta har jag ömsom skrivit i efterhand og ömsom direkt under resans gång, så både dåtid og nutid är blandat.

FÄRDVÄG

I år besöktes i tur og ordning följande länder: Polen, Litauen, Vitryssland, Ukraina, Moldavien, Rumänien, Ungern, Österrike, Slovenien (endast genomresa), Kroatien, Slovenien, Österrike (endast genomresa), Tyskland og Danmark.

DELTAGARE

Antalet resenärer var i år oppdelade på olika resor som aldrig förr, men vi var 6 stycken som åkte alla 3 veckorna, 19 stycken som reste de 2 första, 18 stycken på den sista og

sammanlagt var vi 65 stycken deltagare, men många träffades endast under Rumänien- og Ungerntävlingarna under 4 dagar.

Dan "Zäcken" Norin träffade jag just under dessa 4 dagar.

I slutet av denna berättelse kan Du läsa om hur han hade det under sin första vecka - min andra.

SÖNDAG 24 OKTOBER

"ANDNINGSSVÅRIGHETER"

Reste som vanligt med SL till Stockholm og vidare med Karlskronabuss till just Karlskrona og som alltid kom jag dit kl 19.00. Luften i bussen var nästan obefintlig. Folk satt og kippade efter andan og kondensen låg tät på fönstrens insida. Inget läslyse fanns heller.

Träffade de övriga og drog iväg till ett nytt nybyggt färjeläge i Karlskrona og antrade "Stena Europe" kl 21.00.

Mycket lugn överresa og lite folk på båten. Kom faktisk i säng redan 00.30.... för att vakna till...

MÅNDAG 25 OKTOBER

"KORV MED BRÖD"

...frukost på båten og ankomst till Gdynia 07.30.

Resans första tävling startade redan kl 08.45 bara några kilometer utanför staden og med gemensam start. Korta banan mätte 3 kilometer og hade en stigning på 170 meter. Tufft med andra ord, som alltid i norra delarna av Polen og utmed hela Östersjökusten förresten.

Efter dusch og lunch reste vi mot Litauen redan kl 13.00. Måste vara rekord i höstösthistorien att tävla, duscha og äta för

att komma iväg redan kl 13.00 ! Solen lyser och det är 12 grader varmt.

Efter en del mil kom vi till Zetwagi, en liten by i Polen. Vår buss i år var en tvådäckare - en sån som det finns sittplatser i både uppe och nere - och som var 4 meter hög. När en järnvägsviadukt dök upp framför våra huvuden, på vilken det stod 3,7 meter, så var det bara att vända och till råga på allt tappa dyrbar tid.

Ytterligare en nyhet för höstöst är att bussen har en korvkokningslåda, och för att tjäna in ännu mer tid var det utspisning av middag bestående av korv med bröd under resans gång. Till detta dracks givetvis inget starkare än vatten.

Tullen mellan Polen och Litauen tog 1.40 timmar.

Nu börjar tullelandet.

Framme i Kaunus kl 01.00.

TISDAG 26 OKTOBER

"PUNKORIENTERING"

Konstaterades på morgonen att ett av bussens bakdäck var tomt, vilket i sin tur medförde att vi fick en ledig förmiddag och knallade ut i hotellets närhet för att titta på floden "Neris" och på båtar som sågs förtöjda i ett stort antal. Vi bodde nämligen på "Kaunus Yacht Club". Fint värre men kallt på rummet.

Till staden för lunch, sightseeing och tävling i ett strövområde - väldigt stigrikt - i stadens utkanter. Lättsprunget och som sagt massor av stigar som både var med och inte med på kartan. Självklart fick dagens tävling - med anledning av bussintermezzot - namnet "punkorientering".

På kvällen var det fest med disco inne i staden och en tre-rättersmiddag med aperitif och övrigt väl tilltaget drickande betingade ett pris på 50 svenska riksdaler. Hemma 01.00.

ONSDAG 27 OKTOBER

"FRUKOST PÅ SÄNGEN"

Ytterligare en nyhet i höstösthistorien - tror jag - nämligen "Frukost på sängen" ! Vi reser

sedan mot Vilnius för tävling, dusch och lunch.

Det regnar i dag och tävlingen avgjordes med andra ord i icke glasögonväder och var dessutom ganska tuff. En del före detta sovjetryska posteringar syntes i skogen - givetvis obemannade. Själv vilade jag från tävlande.

Vi åker mot Vitryssland kl 15.15, tullen tar 1.55 timmar och vi är framme i "Mihck" = Minsk kl 21.00 eller om Ni så vill kl 22.00 beroende på att klockan ställdes fram. Tidig sovning !

TORSDAG 28 OKTOBER

"SPRÅKFÖRBISTRING"

Vaknar upp i ett iskallt rum och det är dessutom kallt även ute. Men solen skiner från en klarblå himmel. Gårdagens regn är adjöss.

Det är förmiddagstävling som gäller och som dessutom går i "kanonterräng" där till och med jag hade 9 minuter/kilometer.

Efter dusch och lunch blev det sightseeing i Minsk - "Fy fan va'mycke'kultur det är numer". Minsk är en väldigt fin och "ny" 2,5 miljoners invånarstad. Efter kriget - berättar vår lokala guide, som dessutom förestod en McDonaldsrestaurang - fanns det nämligen bara två (!) hus som inte träffats av tyskarnas och ryssarnas bombningar.

På kvällen var det fest med lokala orienterare. Chaufför Ingmar ville växla pengar och fick in en kopp te ! Språkförbistringen är ett faktum. Tidigt i säng trots fest!

FREDAG 29 OKTOBER

"25 CENTILITER VODKA"

Vi reser ganska tidigt till tävling på en gammal karta vid en skidanläggning utanför Minsk. Skogen var full av smala asfaltvägar, och vilka tränade där just då tror Ni? Jo, vitryska skidskyttelandslagen, både damer och herrar, med rullskidor och gevär. Det lät som om tåget kom när de icke hjälmförsedda åkarna for fram som dödspiloter genom

skogen, samt som älgjakt vid skjutvallen. Om jag inte missminner mig hör Vitryssland till de världsledande nationerna i denna "Magdalenasport".

Efter lunch och dusch i nämnd ordning gjordes inköp av champagne. Den som minns kommer ihåg att "skumpan" i fjol kostade 200.000 flaskan i just Vitryssland. I år betingade den ett pris av 941.000, men var ändå billigare = 11 kronor flaskan.

Vi åker iväg mot Ukraina kl 13.45, till "53pct" = Brest, dit det är 60 mil. Motorvägen är mest som en tvättbräda och vilken ordning sen. Vid ett tillfälle mötte vi häst med hölass - på fel sida och som sagt på motorväg. Även cyklister i fel färdriktning tillhörde vanligheterna. Vidare massor, jag menar massor av kor och getter farligt nära vägen.

Hamnar i tullen. Chauffören frågar om någon hade vodka till passpolisen, och det hade vi förstås. Vi trodde han skulle mutas med en flaska, men han ville dricka med oss. 25 centiliter fick vi i hans redan omtöcknade huvud innan han motvilligt försvann från bussen med hjälp av en kamrat. Han glömde även att stämpla våra pass.

Sedan börjar det vanliga ukrainska tullhelvetet. Jag gnällde på dom ifjol, men i år var det "sju resor djävligare". Man påstod att vi måste ta en sjukförsäkring, som jag förr aldrig varit med om att lösa under tidigare 18 år. Det finns bara en sak att säga igen: "Djävla ukrainska tullare". Ni vill komma med i EU, men jag säger bara en sak, "glöm det" !

Framme kl 02.15 i Luck - Ukraina efter 4.15 timmar i tullen.

Det skall även påpekas att förseningen inte på något sätt hade med vår törstige passpolis att göra. Han var dessutom vitryss.

LÖRDAG 30 OKTOBER

"30-TALSRESA"

En sevärd och mycket minnesrik dag, och då tänker jag på det vi såg från bussen under resan mellan Luck och Tjernovsy i form av

fattigdom och elände. Man är tillbaka till 30-talet, framförallt när det gäller fordon, kläder och levnadsstandard.

Vi vaknade efter drygt 4 timmars sömn och skulle dra iväg. Solen sken åter - hela dagen skulle det visa sig - och det var frost på morgontimmarna.

Vid frukost visade det sig igen att vi inte talar samma språk, inte heller som ukrainare. En beställning av juice förvandlades till ett fat strösocker.

Resan till Tjernovsy var drygt 30 mil, 6 timmar var det sagt. Dåliga vägar, typ tvättbredda gjorde inte saken gemytligare. Inte heller tre trafikolyckor och lika många polisstopp, alla med böter som följd, vilket gjorde det än värre.

Vi fick dessutom köra runt eftersom en viadukt på 3,6 meter uppenbarade sig. En andra på 3,8 meter klarade vi dock av. Resan tog 6.30 timmar.

Men vad gjorde det när man såg hela detta skådespel som spelades upp utanför bussfönstret och som jag började dagens berättelse med. Ofattbart att år 1999 möta och köra om 100-tals hästskjutsar till exempel. Alla små hus - för små är dom. Men färgglada - hade egen brunn - inget vatten inomhus här inte. En upplevelse av sällan skådat slag, detta måste ses, det går inte att berätta om det. Men vart tog dagens tävling vägen? Det blev ingen helt enkelt. Vi skulle ha sprungit i Luck före avfärd mot Tjernovsy, men icke.

Efter sen lunch och sightseeing hamnade vi vid en kyrka inne i Tjernovsy, där bussen skulle hämta upp oss. Vi frågade en kvinna i 25-årsåldern om vi fick komma in och titta. Ja visst! Längst fram stod en stor orgel. Hon frågade om hon fick spela för oss. Ja visst! ...och hon spelade i cirka 15 minuter. Hon berättade att hon arbetade i kyrkan som organist, men när prästen där hängde sig stängde kyrkan, och nu jobbade hon med att ge konserter istället. Hon var mycket duktig, skall sägas.

Tidigt säng trots att det är just denna kväll som jag satt och skrev det Ni just nu har läst.

SÖNDAG 31 OKTOBER

"BYKROG - LEGENDARISKT"

Vaknade till nattfrost, men som också lovade fint väder. Vi fick också uppleva en mycket bra guidad tur i Tjernovsy under ett par timmar.

Dagens tävling gick i bokskog med inslag av sankmarker och bäckraviner. Svårt med andra ord. Vid målet fanns en bykrog som bjöd på både det ena och det andra. Bland annat köpte jag en halv liter vodka för 15 kronor.

Under hela dagen igår mötte vi inne i staden ett flertal bröllopsföljen och dessa har fortsatt även idag. Det sägs att det finns speciella helger för giftemål och det måste man tro på efter det man såg.

Glömde bort att nämna att vi hade fint väder och solen sken från en blå himmel och 15 grader varmt.

Det blev en sjuhelvetes champagnefest på kvällen tillsammans med lokala orienterare och ett bröllopsfölje. Trots detta i säng kl 00.30.

MÅNDAG 1 NOVEMBER

"POLISINTRESSE"

Solen skiner från samma himmel även denna dag. Drog iväg till tävling ganska tidigt till en annan sida från centrum räknat. Fråga mig inte om väderstreck, men det var samma sorts "böcker" i skogen och kartan var lika intetsägande vad det gäller stigar eller inte stigar och den var från 1995. Själv vilade jag mina knän denna dag efter gårdagens strapatser på dansgolvet.

Efter sedvanlig dusch och lunch, i rätt ordning, drog vi mot ett nytt höstöstland, nämligen Moldavien, så i morgon kommer jag att tävla i mitt 34:e land i Europa. Peo Bengtsson får sitt 76:e, dock har han haft hela världen som idrottsplats.

Eftersom jag inte tävlade stack jag före lunch ut på stan och handlade 1 flaska champagne, 4

öl, 2 stora fanta och 1 rökt korv, vilket betingade ett pris på 30 kronor.

Vid gränsen, som nåddes på eftermiddagen tyckte chaufför Ingemar att grindvaktens ögon var lika röda som en höstöstresenär. Kan det manne vara duschvattnets klorhalts fel?

Nytt för i år som sagts tidigare är det faktum att jag inte skriver reseberättelsen efter hemkomst utan på plats så att säga. Det jag nyss skrivit är till exempel nedplitat vid gränsstationen Ukraina - Moldavien.

Apropå gräns ja, så var det dags igen att stå still i 2.44 timmar för att komma in i Moldavien.

Med på resan mot Chisinau, Moldaviens huvudstad hade vi en "fripassagerare" -en officer som jobbade vid nå'n ambassad och som bodde i just den 4.30 timmar bort belägna staden Chisinau. Det skulle visa sig vara en vinstlott eftersom vi stoppades av polis inte mindre än 7 (!) gånger under färden. Denna gång utan något som helst problem med språket. Framme och sovning kl 00.15.

TISDAG 2 NOVEMBER

"OL-FANATIKER PEO"

En ny dag randas. Sitter i bussen och skriver och utanför densamma lyser samma sol som tidigare. Det är meningen att vi - på grund av lång resa och tävlingsfri dag i morgon - ska springa 2 tävlingar idag.

På väg ut till tävlingsplatsen passerar vi stadens befolkning, man ser även att det är renare och snyggare och folk är bättre klädda. Dock behöver man bara passera stadsgränsen förrän "soptippen" börjar igen.

Som vanligt ser alla människor ut som "fiollådor" i ansiktet, maken till buss har man aldrig sett förut.

Tävlingen avgjordes i öppen terräng med ett 100-tal startande, mest skolbarn. Vid invigningen hängde en svensk, en norsk och en moldavisk flagga, pampigt värre. Flera talare gjorde sig hörda, även Peo Bengtsson,

som tackade för att vi fick komma, tackade för det fina vädret och frågade vilken kartskala det var, när tävlingen startar och när eftermiddagens tävling går av stapeln.

Eftermiddagens tävling ja, skall vi helst glömma. En gammal sovjetisk karta från 1991, lika dålig som skogens grönområdets framkomlighet och dessutom "touchkontroller". Den "riktiga" andra tävlingen var planerad att gå i morgon, det kunde vi alla räkna ut och att det inte var färdigt att tävla där kunde vi också räkna ut, alla utom Peo. Däremot var den föregående sightseeingen i Chisinau sevärd.

Bankett på kvällen med lokala orienterare, där även gåvor bytte ägare. Faktiskt i säng kl 23.00.

ONSDAG 3 NOVEMBER

"18,5 TIMMAR I BUSS"

Tidig frukost före lång resa med, som sagts tidigare tävlingsfri dag. 62 mil på dåliga vägar plus en "rysk" tull skall tillryggaläggas.

Ringer hem och kollar läget och får frågan "var är Du"? Jag svarar "ingenstans" ! Vi är nämligen just då i ingenmansland mellan tullarna.

Sitter i bussen och lapar sol och väntar på att tullarna och passpolisen skall göra sitt. Efter 2.11 timmar kom vi till sist igenom och nu väntar en tuff resa till Cluj i Rumänien där vi skall träffa de resenärer, med bland annat Danne, som kommer närmast från Ungern.

Vi blev för övrigt bara stannade av polis 2 gånger mellan Chisinau och gränsen.

Dubbeldäckaren får senare problem igen. När vi klättrat en bra bit på serpentinvägarna över Karpaterna möter oss en utsprängd del av berget - tunnel - portal - kallat vad Ni vill - där vägen drar fram. Omöjligt att komma igenom - bara att vända - på serpentinväg ! Tappar cirka 2 timmar i tid på detta.

Till råga på allt så blir det dimma på slutet av resan uppe i bergen och då menar jag dimma.

Kommer til Cluj och välkomnas av ett 15-tal jublande resenärer på hotelltrappan. Klockan är 03.00. Vår resa har tagit 18 och en halv timme och under den tiden var vi ur bussen sammanlagt cirka 30 minuter vid tankning och vändning på serpentinväg.

TORSDAG 4 NOVEMBER

"ASKUNGEN"

Samma fina väder, men lite kallare. Åker en kvart till tävling i tuff terräng med kanonfin utsikt under banan.

Efter sightseeing i Cluj per buss för vissa, medelst apostlahästar för andra, blev det ytterligare något nytt i höststistorien som hände. Vi var nämligen på operan och såg baletten Askungen av Prokofjev. För många inklusive mig själv var det nog första gången vi satte våra fötter i en operalokal. En upplevelse var det och dessutom sevärt.

Kvällen avslutades med mera mat og tidig läggning. För övrigt är årets "mat-tema" svamp, vilket vi får till eller i nästan all mat.

FREDAG 5 NOVEMBER

"PARK-OL"

Dags för parkorientering. Sitter just nu på morgonen och väntar på att bussen skall gå till tävlingsplatsen.

Dagens tävling gick alltså i en park i närheten av hotellet, i centrum av Cluj. På min bana hade jag 18 kontroller på 3,3 kilometer. Danne hade 25 på 5,3 kilometer.

Så är vi då på väg igen, nu mot Budapest, cirka 40 mil och en gräns bort. På vägen dit stannade en buss i Oradea och för bad i varma källor medans den andra gick till ett fabriksförsäljningsställe med kläder, populärt kallat "Tullared".

Tullen tog 47 minuter och försäljningsstället hade mest ryggsäckar att bjuda på. En flossad tröja, modell varm, inhandlades dock av mig för 150 svenska kronor.

För första gången under denna resa kom vi till en vägtull, det vill säga avgiftbelagd

motorväg. Resten av resan gick bra och vi landade i Budapest kl 23.00. Det märktes att vägarna håller annan standard i Ungern. Vid hotellet fanns flygresenärer och ny allmän förbrödring påbjöds. I säng kl 01.00.

LÖRDAG 6 NOVEMBER

"NY KASSÖR"

Det var ganska blåsigt när jag slog upp mina ljusblå denna enligt historien "dimmiga dag". Men solen skiner fortfarande.

Det var dags för resans enda "riktiga" tävling - Spartacus cup i Budapest - en tvådagars tävling. Mycket tufft och jobbigt både uppför och nedför. Till exempel vanns H 21 Elit av Emil Wingstedt och han var den ende tävlande som lyckades gå under 2 timmar.

Efter en lång tävlingsdag dags för legendarernas årsmöte på rum 401 på "hotel Garden". Danne blev vald till ny kassör efter undertecknad. Vidare blev hela åtta nya legendarer invalda under sedvanligt spektakel.

Sista natten med gänget under den avslutande middagen. I morgon åker bussen med Danne hem mot Sverige, medans jag åker mot Österrike och en vecka till.

Sovning för mig och disco på "Citadellet" för andra.

SÖNDAG 7 NOVEMBER

"REGULA VANN I VENEDIG"

Dags att lämna hotellet 08.15 för avfärd till andra etappen av Spartacus cup. Ännu tuffare än gårdagens tävling. Korta sträckor gjorde att man omöjligt kunde hitta vägval runt, bara upp och ner alltså.

Den andra bussen åkte nonstop mot Sverige medans vi väntade på prisutdelning ock kom iväg mot Österrike och Liebnitz cirka 15.30. Hämtar upp resenärer från Venedig i Graz och fick höra att Regula vann D 21. Det var översvämning under årets tävling i Venedig.

Kl 21.30, efter en 33-minuterstull var vi framme.

Denna dag går till handlingarna som en intetsägande sådan. Skriver detta kl 23.00 och nu är det godnatt !

MÅNDAG 8 NOVEMBER

"MOBBAD SEGRARE"

Igår bodde vi på 2 olika ställen och fick idag höra att när chauffören kom hem igen till sitt hotell, efter att ha kört oss till vårt, var allt låst och stängt, men självklart kom han in till slut genom vakna kamraters hjälp.

Idag är det regn i luften, klockan är 10.00 och vi är på väg ut på sightseeing i Liebnitz. Det skall senare bli parkorientering kl 14.00

Vi besökte "Schloss Seggau", ett slott byggt 1141 och som har varit biskoparnas hemvist genom historien. När man började bygga använde man material från tidigare ruiner, vilket visade sig härröra sig från romartiden, före år noll. Senare har man frilagt dessa "bildstenar" som man använde som byggmaterial till de nuvarande väggarna. Slottsbesöket avslutades med vinprovning. Vingårdar finns nog vid alla slott i Österrike.

Dagens Race var stadsorientering i stadens centrum närhet. Vi som sprang korta och mellan höll oss nere på marken, medans långa banan hade en stigning på 140 meter. Snacka om stads-OL. Nåväl, segern på korta banan gick till mig själv och eftersom mina konkurrenter var i åldern 13-15 år blev jag "mobbad" på prispallen eftersom jag lade beslag på en matkorg, till ett värde i svenska kronor räknad till uppskattningsvis 400-500 kronor. På prispallen kunde jag dessutom klappa "småpojkar" på sina huvuden. Det gäller att slå till när det vankas bra priser, eller hur?

Vi reste mot Slovenien - som vi skulle åka rätt igenom - kl 18.00 och landade i Zagreb, Kroatien kl 21.30.

TISDAG 9 NOVEMBER

"GALGMANNEN"

Fick för första gången ta fram paraplyet, lite duggregn. Tävling 1 för dagen inne i Zagreb,

alldeles utanför den stora "Maksimirstadion", med plats för 60-70 000 åskådare och även hemmaplan för Dinamo Zagreb. Fin parkterräng med många stigar.

Efter lunch på den för oss välbekanta och ökända "Restaurangskolan" var det dags för nytt löp med "Fellesstart", gemensam start på norska. Det regnar mer nu.

Apropå norska så bor jag denna vecka tillsammans med en norrman - Frode Konst - känd av många gustavsbergare eftersom han till exempel reste med oss till Gotland under påsken. Just nu sitter han och ritar in sina vägval sedan 2 och en halv vecka tillbaka, och igår när vi kom till hotallet vända han upp och ner på sina prylar och hade stortvätt - i duschen. Han hade åtminstone 5 olika uppsättningar OL-kläder. När jag beklagade mig över att det inte fanns några galgar i garderoben, "fiskade" han genast upp ett 10-tal ur sin utrustning. Han har grejer han, ska Ni veta.

Sitter och väntar på middag och sedan kvällen förlöper förtäljer inte historien, men "Zagreb By Night" blir det säkert. Det blev det för vissa, dock inte för mig.

Glömde förresten att berätta att när jag köpte 4 kroatiska frimärken idag var motivet Viking Lines båt "Amorella". Självklart har jag sparat ett av dessa till eftervärlden.

ONSDAG 10 NOVEMBER

"MINRÖJNING SAKNAS"

Det regnar. Zagreb är tydligen inget ställe för höstöst att åka till om man vill ha fint väder. Den minnesgode kommer ihåg att det regnade även i fjol just här och när vi var där.

Idag skulle vi ha gjort en avstickare till Bosnien, dels för att springa och dels för att få ett nytt land att tävla i. Men arrangörerna kunde inte garantera "minröjt" område, så därför blir det direkt till Slovenien och Ljubljana istället.

Tävlingen blev tuff, men så fort vi kom in i Slovenien så slutade det också, helt enligt tipsen att regna.

Vi har just avätit delar av en lunchtallrik som gott och väl skulle räcka till 3 personer.

Klockan är 15.40 och vi kommer att anlöpa Ljubljana alldeles för tidigt med höstöstmått mätt. Närmare bestämt 17.30 kommer vi fram till hotell "Tourist" - jag har bott där förr, liksom på många andra hotell under resan för övrigt. Tog en tur på stan, såg "De tre broarna", gick på lokal och tog en likaså lokal Pivo samt avslutade rundturen på McDonalds. Kvällen avslutades i baren på hotellet fram till kl 22.30 cirka.

TORSDAG 11 NOVEMBER

"SNÖ I FJÄRRAN"

Sitter och skriver kl 09.00. De övriga har gått på rundtur i staden och upp till slottet. Själv vilar jag mina sargade och överansträngda knän till eftermiddagens race och skall även skriva höstöstlegendarårsmötets protokoll.

Sitter i bussen på väg till dagens tävling och märker hur vi stiger allt högre. På avstånd ser jag snöklädda toppar, men fullt så långt skall vi inte. För övrigt kan det här vara på sin plats att berätta att Slovenien är ett mycket naturskönt land, väldigt likt Österrike, även om det är "högre".

Typisk slovensk terräng, alltså negativ = många gropar = kratrar och massor av vit sten.

Får redan under hemvägen en del sportresultat av Bengt Skött på radiosporten, som är med på resan. Bland annat att GAIS spelar i allsvenskan nästa år. Nyheten är över en vecka gammal. Att "Bajen" klarade sig kvar visste jag sedan tidigare.

Väntar nu på kvällens stora begivenhet, ett mål mat på ett sådant ställe jag berättat om tidigare år, där allt är gjort på gården, även drickat.

Det blev ingen gårdsfest, men en mycket trevlig restaurang till trots. En ny legendar valdes in - tyske Manfred Rittweger, resten av kvällen avlöpte lungt. I säng kl 24.00.

FREDAG 12 NOVEMBER

"7684, 4307, 5401, 6400"

När jag vaknade 07.15 hittade jag Frode i sin säng sovandes med alla kläder på, inklusive skor. Han hade varit på disco och kom hem kl 15.30, en halv timme innan frukosten öppnade, vilket grämde honom, berättade han senare. Han var dessutom omöjlig att få liv i. Vi hade 1 kilometers promenad till dagens tävling i Ljubljanas utkant. Tufft och hårt, vad annars förresten, Du har hört det förr. Gemensam start och valfritt.

När jag kom hem från tävlingen kl 10.00 hittade jag Frode i exakt samma tillstånd som tidigare. Inte ens skorna var avtagna. Nu var han i alla fall konverseringsbar.

Apropå senaste kvällens övningar kommer här ett par limerickar...

En flicka från Ljubljana
hon hade för vana
att dansa musten ur
killar i tur efter tur
när Frode vakna hade han skorna på
blana

(Jan Dahlgren)

En skärlockig dam från Ljubljana
med männen hon hade en vana
blott med sin blick
dom i sängen hon fick
till slut ville påven själv ha na

(Bengt Skött)

Kl 11.00 åt vi lunch och just nu är klockan 12.30 och vi är på väg mot Österrike, för vidare befordran Berlin, dit vi beräknas anlända runt 03.00 i natt. Det skall för övrigt bli intressant att få se alplandskapen i dagsljus, det är man inte bortskämd med under höstöst precis.

Bara några kilometer efter gränsen, i Österrike, åker vi in i en 7684 meter lång tunnel och när vi kommer ut ur denna så ser landskapet helt annorlunda ut. Snön ligger ända upp i vägkanterna och Alperna sträcker

ut sig i sin fulla längd - höjd. Landskapet är sagolikt vackert och då kan man väl ändå säga att detta endast är en "utlöpa" av Alperna.

Från gränsen till Salzburg, där vi just nu befinner oss när jag skriver detta, passerades en mängd tunnlar i olika längder. Inte mindre än 14 stycken körde vi in i. 4 av dessa var i längd enligt ingressen denna dag. Övriga kortare än 4 kilometer.

Den mest kända av tunnelarna ligger 8 mil från Salzburg och heter "Tauerntunneln" och den blev vida berömd världen över, eftersom det var där den svåra branden utbröt tidigare i år. Tunneln är nyss öppnad för trafik igen.

Kl 01.00, cirka 1 timme och 4 mil från Berlin fick vi DIESELSTOPP mitt på den ödliga gamla "östtyska" autobahn. En polisbil kommer, fint med hjälp? Icke, han bara konstaterar att "här får Ni inte stå, bussen måste flyttas". Man frågar om "Statsy" fortfarande förekommer? Vägtelefon blir vår hjälp, servicebil kommer och kl 02.45 åker vi vidare mot Berlin. Framme kl 04.00.

LÖRDAG 13 NOVEMBER

"CHAUFFÖRSTACK"

Sitter i bussen i Potsdams utkant, klockan är 10.00 och om en timme skall det bli start. Det lär vara alldeles platt och det ser även ut så när man tittar ut genom bussfönstret. Det är grått och dimmigt men inte regn och ingen blåst heller. Det senare bäddar för en angenäm båtresa senare idag.

En limerick till med anledning av dagens tävling...

En otränad grabb uti höstöst
han klagade alltid med hög röst
efter misslyckat lopp
han i Potsdam fann hopp
där han uti duschen fann brösttröst

(Apropå gemensam dusch i Potsdam)
Bengt Skött

Dagens tävling var mycket riktigt platt. Inga höjddkurvor på kartan. Sitter nu i bussen igen

på väg mot Rostock och överfart till Gedser i Danmark. Det är 10 mil kvar och vi har 2 timmar på oss. Det fixar vi !

Självklart - eller kanske hoppsan - så nådde vi färjan i god tid. Sitter just nu på båten och landar i Danmark kl 19.30.

Under resan till Köpenhamn vidtok en hel del tackande, bland annat till chaufförerna, som gjort ett enormt arbete genom att nästan smärtfritt lotsat oss genom Europa. Tack Ingemar, Stefan och Vello !

Vissa gick på jazzklubb, själv kollade jag in Eurosport och konstaterade bland annat att segerrusiga danskar gjorde allt för att förstöra vår nattsömn. Man vann ju över Israel med 5-0 i förbollskalet till EM. I säng kl 23.00.

SÖNDAG 14 NOVEMBER

"INBROTT I BUSSEN"

Å, denna underbara vackra morgon. Klockan är nu 08.00 och vi är på väg till Hilleröd och Jättemilen. Inte en moln på himlen, men tyvärr är det ändå smolk i glädjebägaren. Det har nämligen varit inbrott i bussen i natt. Dessbättre var väldigt lite stulet, trots att det fanns både det ena och det andra att hämta i form av spirituosa m m. En väska med papper och kartor, två limpör cigaretter, lite pengar, lite godis och en påse bröd från Ljubljana visade sig vara stulet.

Lite småblåsig på Jättemilen som jag bevakade från åskådarpåls.

Framemot eftermiddagen, närmare bestämt kl 14.00 bytte jag buss och hamnade så småningom hemma hos Inger och Dan Glans, kanske något av en tradition. Ytterligare en tradition var att Inger bjöd på kyckling, dock utan någon som helst form av svamp till eller i maten, tack! Lite höstostsnack till en rysk champagne, även det en tradition.

MÅNDAG 15 NOVEMBER

"915 KRONOR"

Sitter på tåget, som är vid Linköping just nu och klockan är 10.00. Försökte under

gårdagen hitta en buss till Stockholm, men förgäves. Apropå tåget så kostade min enkla resa med X 2000 i klass 2, 915 kronor. HUTLÖST !!! Dessutom kaffe för 15:-, något man borde bjuda på med tanke på priset.

Tåget ankom 3 minuter tidigare (!) än utsatt tid, kl 11.38 och en timme senare var jag hemma och kunde titta på de inspelade programmen av "På spåret" i lugn och ro.

AVSLUTNING

Trots 3 veckor i "kappsäck" var det inte någon speciellt jobbig resa, mycket beroende på att vi bodde 2 nätter på de flesta platserna.

Höjdpunkter då ? Jo, speciellt...

- Baletten i Rumänien
- 18,5 timmarsresan
- Livet på landsbygden i de "ryska" länderna
- Landskapen i Slovenien och Österrike - i dagsljus för en gångs skull

Nästa år er det troligen dags för nya länder igen. Det planeras flygresor till Kazakstan, Turkiet och Grekland bland annat. ...men som vanligt finns också bussresan som går direkt efter Smålandskavlen.

Så hoppas vi att Venedig återkommer, man får bara inte missa detta igen, allrahelst som Spartacus cup var årets flopp, i mitt tycke!

Jan Dahlgren

Berättningen fortsetter med Dan Norins beskrivelser av hva som skjedde på buss 2, minus de dagene med felles opplegg i Romania og Ungarn.

FREDAG 29 OKTOBER

"SEN BÖRJAN"

En större del av deltagarna i den andra bussen samlades redan under fredagskvällen i Göteborg, för att sedan förstärkas efter hand och först i Berlintrakten nå upp till 37 stycken. Resan fick en sen start i och med en av lokala infödingar (främst Tale Gulliksen och Arto Rautiainen) arrangerad fest med stort lokalt deltagande.

LÖRDAG 30 OKTOBER

"TIDIGREKORDET KLART SLAGET"

Som Janne har berättat slog man något av ett tidigrekord under måndagen i Polen, då tävling, duschning och ätning var avklarade kl 13.00. Jag säger bara glöm det! Dagens race (det första svenska i Höst-Öst-historien) hade gemensam start kl 08.00 i Skatåsterrängen. Snabb duschning och ätning (i och för sig då frukost) innebar avresa strax efter kl 11.00!

Den dubbeldäckade bussen tog oss söderut med sikte på Berlin, via katamaranen mellan Trelleborg och Rostock. Under resan tyckte jag att radiosporten gav osedvanligt frispråkig och inlevelsfull skildring av streckdramatiken i fotbollsallsvenskan. Det visade sig dock vara så att radiosportens Bengt Skött fanns med bland resenärerna och på ett uppskattat sätt gav "liverapporter". Väl i Berlin inkvarterades vi på ett enklare vandrarhem, typ, strax öster om centrum. Under kvällen besöktes det som avses bli den stadsdel som skall knyta sammen de tidigare centralpunkterna i västra respektive östra Berlin, nämligen Potsdamer Platz. Här har arkitekterna fått fritt spelrum och skapat ett futuristiskt stadsrum med goda intentioner, som dock kändes lite "kyligt".

SÖNDAG 31 OKTOBER

"McDONALDS HÄR MED"

Tävling i Berlin betyder flackt och snabbblöpt och mycket riktigt kröp kilometertiderna ner mot 4,30 min/km för de snabbaste. Efter lunch på något som på gott och ont verkar smygas in mer och mer, nämligen McDonalds, fortsatte vi mot Sobotka i södra Polen. Gissningstävlingen om tiden för gränspassagera (gränspivocup) genomfördes i år med stor noggrannhet. De flesta passager kom att hamna strax under timman. Vår mycket duktige icke-orinterande chaufför Anders försökte vid denna gräns sänka tiden genom att efter de tyska tullarna försöka forcera den polska delen utan nämnvärt stopp.

MÅNDAG 1 NOVEMBER

"KUPERAT HÄR MED"

Den polska tävlingen genomfördes i ett strålande härligt väder med fantastiska höstfärger som inramning i kuperad lövskog. Under de inledande dagarna, innan vi på torsdagen sammanstrålade med den första bussen i Rumänien, bodde vi bara en natt på varje plats. Här i Polen och även vid de kommande övernattningarna i Slovakien och Ungern var det dock så fint ordnat att vi fick komma tillbaka till hotellet för dusch, lunch och prisutdelning. Den oftast ganska långa påföljande bussresan startades således med pigga och fräscha orienterare. Ett faktum som gjorde att Höst-Östs adelsmärke, den goda stämningen under bussresorna, omöjligt kunde falera.

Innan mörkret faller på gäller det också att hinna med att insupa lite landskapsscenerier, vilka i de sydpolska industristäderna dock inte hör till de mest storslagna. Vi hade i år, som flere gånger förut, lyckats få in Polenbesöket under "de dödas dag". Ett besök i Polen under denna helgdag är kort och gott ett måste. Kyrkogårdarna fylls denna dag av människor som på ett ofattbart sätt blomsterbekläder gravarna. När sedan mörkret faller på ger tusentals ljuslycktor ett fascinerande intryck. Väl framkomna till vårt hotell i norra Slovakien intogs middag och i hotellbaren vidtog improviserat disco.

TISDAG 2 NOVEMBER

"DUSCHNING OCH LUNCH I RÄTT ORDNING"

Slovakien och staden Poprad fick inte Vinter-OS vid den senaste IOK-omröstningen. Vid orten där många av tävlingarna planerades att hållas, Strbske Pleso högt upp i Vysoke Tatry (Höga Tatra-bergen), hölls den slovakiska tävlingen. Den långa banan bestod av klättring upp över 1500-meters-nivån och sedan full fart utför i den stenbundna granskogen, där de snöklädda topparna utgjorde magnifik fond i den klara höstluften. Efter prisutdelning på ceremoniplatsen kom vi tillbaka till hotellet då lunchen var på gång att serveras. Förslaget att skjuta på lunchen lite

väcktes, men röstades mangrant ner och ordningen återställdes, dvs lunch först och sedan dusch. Duschningen hann då även kryddas med avslappnande bassäng- och bastubad.

Resan fortsatte till Miskolc i norra Ungern. Middagen var trots den sena timmen som vanligt serverad och var, även det som vanligt, av utmärkt kvalitet. Oftast var det minst tre rätter som serverades. Mattemat för buss 2 kan pannkakor i olika former sägas vara, t.ex. med en utmärkt köttfyllning.

ONSDAG 3 NOVEMBER

"HALVA ORIENTERINGS-LIVET PÅ HÖST-ÖST, DET DU JANNE"

Bokskogarna runt ungerska Miskolc visade sig vara minst lika kuperade som det varit under de senaste två dagarna. De var också väldigt lättorienterade p.g.a. den goda sikten och speciellt som banläggaren inte lyckats få till några avgörande vägvalsalternativ.

Den tuffaste gränsen i gränspivocup för buss 2:s del, den rumänska, gick även den bra, trots att vi bara hade transitvisum instämplat i våre pass. Tackas för detta kan bl.a. Tore Skånøy, då han offrade en champagneflaska till tullarna. Denna glade 37-åring med snabb tröndelagsdialekt kräver ett par extra ord. Jag satt nära honom i bussen och vi samtalade en hel del. Han gjorde debut som orienterare i somras. Debüttävlingen han hade valt var Veteran-VM! Från hans berättelse om detta äventyr kan nämnas att han efter start börjat titta på kartan och hittat en konstig triangel inritad. Efter någon minut hade han klurat ut att det måste vara där han var, varefter siktet ställdes in på kontroll 1, som han spikar! Problemet är att det står 69 och inte 1 på kontrollen. Efter tio minuters letande ser han en papperslapp på kartan där det står kontroll 1 (69) och det går upp ett ljus. Efter några lopp till under hösten har han fastnat för sporten och med de nio Höst-Öst-loppen har han alltså mer än hälften av sina tävlingar där! Tack vare sin mycket goda löpstyrka och de kartsnack vi hade i bussen sänkte han i princip sin kilometertid med 1 min/dag och

avslutade veckan med mycket goda resultat. Vem som vann gränspivocupen denna dag och fick en champagneflaska i pris måste jag också nämna, Tore!

Apropå champagne så hade (o-)vanan att skjuta ut korkar från flaskor med sådan utveckelts till ett smärre krig mellan den bakre, Norgeinfluerade, delen av bussen, och den främre, (halv)-juniorinfluerade, delen av bussen. Själv satt jag olyckligt nog i den mittre (skall jag våga säga medelåldersinfluerade) delen av bussen som hamnade i skottlinjen. Segern fick nog sägas gå till den bakre delen av bussen. Eller så kan man förklara vapenstillestånd p.g.a. begränsade skottlinjer. Flertalet hade nämligen börjat samlas i den mellersta delen av bussen, för att medverka i den goda feststämning med allsång som hade utvecklats här.

Väl framkomna till den rumänska staden Cluj (med stor del ungersktalande befolkning) vidtog middag och väntan, väntan på att den första bussen skulle anlända, vilket den gjorde strax efter kl 03.00. Vi femtontal som har hållit ut i vestibulen, bl.a. genom att provsmaka det lokala ölet av märket Silva (!), välkomnade de trötta resenärerna med Nya legendarvisan på hotelltrappan.

SÖNDAG 7 NOVEMBER

"PIVOGRÄNSCUPSREKORD FÖR BUSS 2"

Efter avslutad prisutdelning på Spartacus cup, jo då Emil Wingstedt vann även sammanlagt, drar buss 2 i väg för att non-stop-köra hemåt. Vi har gott om tid och hinner handla upp kvarvarande pengar i både Ungern och Slovakien. Men så vid den till synes lätta (näst högsta gränspivocupgissning ligger på 1.13) gränsen mellan Slovakien och Tjeckien får vi problem. Tullarna verkar osedvanligt svårmutade och dubbla krävs dessutom p.g.a. vaktskifte. Efter 1.39 kan vi åka vidare och en överlägsen gränspivocupvinnare som gissade på 1.40 kan koras, nämligen jag själv.

MÅNDAG 8 NOVEMBER

"FÖRSTA HÖST-ÖST-TÄVLINGEN PÅ INTERNATIONELLT OMRÅDE"

Under förmiddagen för katamaranen oss från Rostock till Trelleborg. Under överfarten arrangerar herrerna Troeng, Gunnarsson och Kajsajuntti Höst-Östs första tävling på internationellt vatten i form av en mycket uppskattad stafett. Som karta användes den skiss som fanns över passagerardäcket och kontrollerna markerades med tejp.

Tågbiljetten som jag åkte med sträckan Lund-Stockholm hade jag fått till mindre än en tredjedel av Jannes pris genom ett mycket tidigt inköp.

Dan Norin